

ISLAYA

Spravodaj klubu kaktusárov a sukulentárov ISLAYA v Trnave

2/2001

<u>Obsah</u>			ISLAYA® spravodaj klubu kaktusárov a sukulentárov ISLAYA v Trnave
<i>Kaktusárska jar 2001 – VII. bratislavské sympóziu</i>	Ing. Juraj Ladáni	2 – 5	
<i>II. výstava kaktusov a sukulentov v Trnave</i>	Martin Mikuš	5 – 6	<u>Redakčná rada:</u> Mário Snopka Ing. Róbert Cipár
<i>Na návšteve na Sliachi</i>	Martin Mikuš	6 – 8	Ing. Róbert Cuninka Martin Mikuš
<i>Klubový výlet 2001</i>	Mário Snopka Martin Mikuš	8 – 13	<u>Grafická úprava:</u> Martin Mikuš
<i>Predstavujeme zbierku – Martin Mikuš, Trnava</i>	Ing. Róbert Cuninka	14	<u>Tlač:</u> Martin Mikuš
<i>Stav klubovej knižnice</i>	Ing. Richard Maletič	15	Ing. Róbert Cipár
<i>Fejtón – Kaktusárske šťastie</i>	Ing. Róbert Cipár	15 – 16	<u>Tlačené dňa:</u> 14.9.2001
<i>Z kaktusárskej praxe – Vrúbľovanie na pereskiopsis</i>	Mário Snopka	16 – 17	http://islaya.host.sk islaya@nexta.sk

Príloha

<i>Databáza poľných čísel (SB) Stevena Bracka – rod Echinocereus</i>	Martin Mikuš	
--	--------------	--

KAKTUSÁRSKA JAR 2001 – VII. bratislavské sympóziium

Ing. Juraj Ladáni

Stalo sa už tradíciou, že začiatkom mája milovníci sukulentnej flóry si nájdu v poštovej schránke pozvánku na bratislavské sympóziium. Je to kaktusárska akcia na ktorú sa každý rok teším. Už po siedmy rok ju zorganizovali Klub kaktusárov Bratislava a Botanická záhrada UK Bratislava.

Aj tento rok mal byť program štandardný. V piatok priateľské posedenie pri táboráku v botanickej záhrade, guláš, špekáčiky. V sobotu doobeda prezentácia účastníkov v botanickej záhrade, burza rastlín, úvodná prednáška vonku za skleníkom, spoločná prehliadka botanickej záhrady, obed v jedálni internátu Družba. Popoludní maratón prednášok v prednáškovej sále Prírodovedeckej fakulty UK. A na záver dňa posedenie pri táboráku. V nedeľu exkurzia do miest so zvýšeným výskytom kaktusov a kaktusárov na m².

Všetko bolo tak, ako to program sľuboval. Prvýkrát sa však stalo, že nedeľná exkurzia sa z organizačných dôvodov nekonala. Na ospravedlnenie organizátorov treba povedať, že doteraz sme boli s exkurziami vždy spokojní.

A teraz už k prednáškam, ktoré túto jar odznali. Nové miesto prednášajúcich nezaskočilo i keď boli trochu problémy so zatemnením vysokoškolskej posluchárne. Až do večera sme mali možnosť okúsiť tvrdosť študentských lavíc. A tak mierne ubolení a otlaceni sme absolvovali tieto prednášky:

1. prednáška: Ing. Gabriel Vereš, SR *Mrazuvzdorné kaktusy USA v kultúre*

Kto trochu pozná pána Vereša, prípadne mal možnosť ho navštíviť a vidieť jeho zbierku, presne vie, o čom bola jeho prednáška. O mrazuvzdorných kaktusoch južných štátov USA, na ktoré sa on špecializuje. Zrejme ho očarili ako nás všetkých, ktorí ich obdivujeme pre ich krásu a vitalitu – životnú silu, vďaka ktorej dokážu prežiť tvrdé podmienky v prírode. Schopnosť prežiť aj našu stredo európsku zimu či už na skalkách pod snehom, v nevykúrených skleníkoch alebo aj na zasklených balkónoch našich panelákov.

Videli sme veľa diapozitívov krásnych rastlín rodu *Opuntia*, *Escobaria*, *Echinocereus*, *Pediocactus* a *Sclerocactus*. Opuncie sú prvé rastliny, ktoré u pána Vereša uvidíte. Lemujú predzáhradku jeho rodinného domu v Sliači. Ale sú tiež vysadené na najnovšej skalke za domom vedľa skleníka. Na staršej skalke sme mali možnosť vidieť ako znášajú sliačsku zimu *Escobaria*, *echinocereusy* a *pediokaktusy*. Sklerokaktusy počas vegetácie sa vyhrievajú na parapetoch prirazených k južnej stene rodinného domu. Len z hora sú chránené pred dažďom skleným prístreškom. Na zimu idú do nevykúreného skleníka.

Autor prednášky, ako každý zapálený kaktusár, by nám bol o každej rastline najradšej povedal všetko, čo o nej vie. Za

tie roky, čo mrazuvzdorné kaktusy pestuje, má už veľa skúseností s ich kultúrou v našich podmienkach. A tak sa teším na ďalšie stretnutie s ním a jeho mrazuvzdornými rastlinami.

2.prednáška: Josef Barčák, ČR *Euphorbie na náleziskách*

Všetci milovníci euforbií si určite prišli na svoje. Musím priznať, že po viac ako troch mesiacoch si len hmlisto spomínam na detaily tejto prednášky. Spolu s manželkou euforbie obdivujeme, niekoľko rastlín vegetuje aj na našom panelákovom balkóne. Pri tejto prednáške som sa viac kochal krásou prezentovaných rastlín a takmer nič som si nepísal. V poznámkam mám len jediné meno E. suzane a jej skicu. Bola nádherná. Ako väčšina rastlín, ktoré nám pán Barčák priblížil z ich nálezísk.

Na záver už len jediná poznámka: „Predal celú zbierku“.

3.prednáška: Helmut Nagl, Rakúsko *Stenocactusy*

Pán Nagl na úvod povedal, že stenokaktusy pestuje na ploche 14 – 15 m². Posledné roky spoločne so svojim mladším priateľom kaktusárom.

Českí kaktusári tento rod mierne hanlivo nazývajú "stejnokaktusy". A skutočne, laikovi by sa zdalo, že celá prednáška bola vari o tej istej rastline. Alebo ako píše pán Josef Jelínek v knihe „O kaktusech“ v stati o rastline *Echinofossulocactus pentacanthus* : "Zlí jazykové tvrdí, že není 50 druhů, va -

riet a forem, ale že jsou jen dvě: coptonogonus a ty ostatní. Je to jen žert, ale mnoho napovídá, neboť bezpečně rozlišovat jednotlivé druhy a jejich formy je opravdu velmi obtížné". A práve prednáška pána Nagela nám mala pomôcť urobiť si prehľad v rode *Echinofossulocactus*. Videli sme množstvo krásnych, zdravých a kvitnúcich rastlín.

Echinofosulokaktusy nás zaujmú najmä tvarom svojho tela. Líšia sa od iných rodov najmä veľkým počtom tenkých rebier, tie sú často rôzne zvlnené. Všetko sú to veľmi pekné rastliny. Kto im môže v dobe vegetácie dopriať plné slnko a v zime chladné a zároveň svetlé zimovanie, tomu sa odmenia na jar zaujímavými kvetmi.

4.prednáška: Milan Zachar, SR *Kaktusy v Chile*

Milan Zachar. Aj nekaktusárovi sa marí, že to meno už kdesi začul. Novinári nám pred časom chceli o ňom čosi navravieť. Nič pekné. Kauza s jasným koncom. Kto chce biť, palicu si nájde. Nezákonný obchod s kaktusmi. Smiešne a smutné zároveň. Keby platili zákony pre všetkých rovnako, nezvyšoval by sa každým rokom počet zanikajúcich lokalít kaktusov v prírode. Zanikajú vďaka činnosti človeka. Nové priehrady, rozširujúce sa poľnohospodárske plochy, pastviny, nové diaľnice ale aj smetiská na okraji miest. Človek tak ničí životný priestor živočíchom a rastlinám, ktoré zároveň tak veľmi obdivuje a chráni ich zákonmi. Tieto zákony vyhovujú štátnym

úradníkom, samotným živočíchom a rastlinám sú však málo platné.

Pán Zachar mal to šťastie, že spolu s manželkou mohol prežiť dovolenku v Chile cestovaním za kaktusmi. Mne sa však zdalo, že kaktusy cestovali spolu s nimi. Oni kaktusy nehľadali, kaktusy ich cestou stále sprevádzali. Na profesionálne spracovaných diapozitívach sme videli všade okolo nich množstvo nádherných rastlín. A to vo farbách a tvaroch, aké môže vykúzlíť len príroda v Chile. Sám autor často svoje snímky krajiny s rastlinami len stručne komentoval: „Nádhera“. A bola to pravda. Nebolo čo dodať. Ale ukázal aj chudobný život na vidieku. A zrazu rana. Snímok, ktorý pretrhol tú rozprávkovú krásu krajiny plnej nádherných rastlín. Na snímku v popredí roľník pred novozaloženým poličkom. A za roľníkom niekoľko metrov dlhá halda navŕšených kopiapoí. Ako veľké biele kamene, čo zavadzajú na poli. Hrozný pohľad. Chudobný roľník chce prežiť. A zákony o CITES mu v boji o prežitie nepomôžu. Nepomohli ani tým kopiapoám. Keby boli v platnosti len rozumné zákony a platili by pre všetkých rovnako, nepoznali by sme termín "nezákonný obchod s rastlinami". Nijaký by nebol. Snáď.

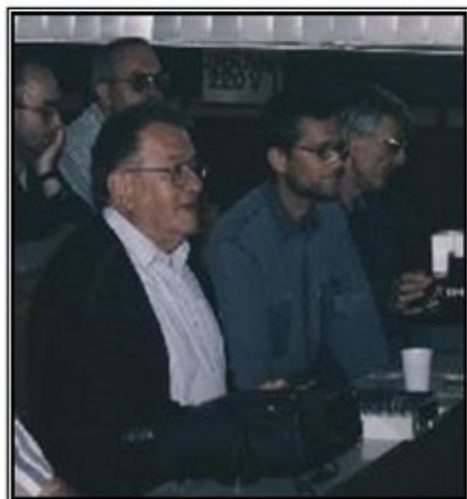
Malá škola kaktusára – pán Hegewald

Ing. Gabriel Vereš pri prednáške.

Josef Barčák.

Helmut Nagl so svojim pomocníkom.

Milan Zachar.

Copiapoa rubriflora

Kresba: Mário Snopka

II. výstava kaktusov a sukulentov v Trnave

Martin Mikuš

V dňoch 25. - 27. mája 2001 sme usporiadali druhú výstavu kaktusov a sukulentov. Výstava sa tak, ako aj minulý rok, konala v átriu Západoslovenského múzea v Trnave. Počasie sme si "vybavili" opäť perfektné, bohužiaľ tento rok bola výstava, čo sa týka návštevnosti slabšia, ako tá minuloročná.

Na záver tohoto miničlánku pripájam zopár fotografií, ktoré určite priblížia výstavu lepšie, ako mojich pár slov.

Prekrásne Astrophytum E. Mašku

Sukulentné bonsaje Róberta Karasa

... čo tam len bolo také zaujímavé, však tie moje boli na vedľajšom stole.

Záplava kvetov v expozícii Jana Rožiča

Na návšteve na Sliachi I.

Martin Mikuš

Bol myslím pondelok, keď mi otec hovorí: „V piatok idem do Bystrice“. Ja mu bez rozmýšľania hovorím, že pôjdem s ním, však čo budem stále „trčať“ doma. Ešte som nemal predstavu, čo by som u tety v Bystrici mohol celý víkend robiť. Avšak voľačo sa vždy nájde a veru sa aj našlo. Večer keď som si tak sedel pri telke ma napadlo, že by som mohol ísť pozrieť k pánovi Verešovi. Hneď na dru-

hý deň som „behol“ na internet a v telefóne zozname si našiel číslo do Sliacha. Volám a dohodujem si návštevu u pána Vereša, mimo iného sa dozvedám, že práve v tú inkriminovanú sobotu majú na Sliachi aj výstavu. No toľké šťastie. To si snáď ani nezaslúžim. Návšteva zaujímavej zbierky a ešte aj výstava krúžku kaktusárov pri Arboréte Borová hora vo Zvolene. Pošúcham si ruky, a už

sa teším na piatok, kedy konečne vyrazíme do Bystrice.

V piatok okolo piatej poobede míňame značku Trnava a vyrážame do Bystrice. Prichádzame k tete, vybaľujeme veci. Kontrolujem či som nič nezabudol doma, síce dosť skoro, ale človeku ten "blbý" pocit, že niečo nemá, nedá pokoj. Všetko OK. Už očami tlačím ručičky na hodinkách, aby už bola sobota.

Konečne sobota ráno, deň „D“ mojej návštevy na Sliachi. Pozerám von oknom, zamračené a mrholí, no to bude „super“ výlet, pomyslím si. O jedenástej nasadám na vlak do Sliacha. Cesta ubieha rýchlo, vlak stojí len na Sliachi, a potom až vo Zvolene. Za pár minút som bol na Sliachi. Teraz kam? Ako prvé som mal ísť na výstavu kde som sa mal stretnúť s pánom Verešom. V kupé so mnou sedel jeden pán so ženou, vystúpili súčasne so mnou. Začul som, ako sa pýtali nejakej pani, kade sa ide k základnej škole, v ktorej telocvični sa mala konať výstava. Hneď som sa k nim pridal. Nakoniec sa ukázalo, že to bol kaktusár z Bystrice. Prehodili sme pár slov, a ani sme sa nenazdali a stali sme pred vchodom do telocvične, na ktorom bol nápis "Výstava kaktusov". Vošiel som dovnútra a porozhliadol som sa po telocvični, či nezbadám pána Vereša. Bol pri predaji, hneď som tam zamieril. Pozdravili sme sa a on ma vzápätí previedol výstavou.

Výstava bola zameraná na porovnanie pestovateľských kultúr – skleníkovej a voľnej kultúry. Kompozície kaktusov vhodne dopĺňali aj zaujímavé nástenky, na ktorých sa mohli návštevníci dozvedieť čo to o činnosti klubu a prezrieť

si zaujímavé obrázky kaktusov a sukulentov. Pozornosť budili aj veľké mapy s vyznačeným výskytom kaktusov a sukulentov. Jeden stôl výstavy bol vyhradený pre kaktusíky detí z krúžku, ktorý vedie pán Vereš na miestnej škole. Potom som si povedal, že keď už som tu tak by som im tu mal urobiť aspoň "voláku škodu", a tak nakoniec skončila v Trnave jedna nádherná *Leuchtenbergia principis* a pár starších ročníkov Kaktusov. Potom som sa spolu s pánom Verešom odobral na prehliadku jeho zbierky, čo bol aj môj hlavný cieľ. Sadli sme do auta, pár uličiek a stáli sme pred domom Verešovcov. Hneď pri bránke upúta nádherná skalka z mrazuvzdorných opuntii. Práve boli plné kvetov, len to nešťastné počasie bolo proti mne. Len čo sme prešli cez chodbičku na záhradu začalo parádne pršať. Tak som moju návštevu tejto zbierky chtiac nechtiac musel začať v skleníku. Hneď pri vstupe do skleníka upútal môj pohľad plný parapet mladých vrúbľovancov "sklerákov a pediákov" a nádherný veľký *Echinocereus baileyi*. O kúsok ďalej boli zasa nádherné rastliny *thelocactus*ov obsypané semenami, z ktorých semenáče už v plnej paráde vegetujú u mňa a u Roba Cuninku. Ani som sa nenazdal a zrazu mi bolo akosi horúco. Pri zanietenom dolovaní semiačok z *thelocactus*ov som si ani nevšimol, že prestalo pršať a nádherné vyšlo slnko. Nechal som semená semenami a už som bral "foťák" do ruky a vyrážal na dvor obzrieť tie povestné skalky. V plnom kvete boli ešte opuntie, ešte kde tu sa objavil puk či kvet na *echinocereusoch*.

Na kvety sclero- a pediocactusov už bolo neskoro. Ale aj tak bolo čo obdivovať. Po hodinke strávenej v tejto zaujímavej zbierke som sa rozlúčil s pánom Verešom a pobral sa na vlak s predsavzatím, že navštívim túto zbierku v čase kvitnutia sclero- a pediocactusov.

...z výstavy na Sliachi.

Pohľad na kolekciu sklero- a pediocactusov

Rozkvitnuté opuntie na skalke vedľa skleníka

Klubový výlet 2001

Mário Snopka
Martin Mikuš

Tak ako minulý rok aj tento rok sa náš klub vybral na "potulky svetom". Tentoraz naše cesty viedli na Kroměřížsko a Přerovsko. Tohoročného výletu sa zúčastnilo trinásť členov od nás a päť kaktusárov z Piešťanského klubu, čiže

bolo nás celkom dosť, čo aj jednou pamätnou vetou okomentoval pán Hanák: „Bože, Vás je jako psů“. Sobota ráno, plánovaný odchod o šiestej sa samozrejme nekonal, veď čo by to bol za výlet keby nebolo "voláke vzrúšo". Ko-

nečne sme vyrazili, síce s hodinovým sklzom, ale vyrazili. Po príchode do Piešťan sme sa stretli s Piešťancami a pokračovali ďalej do Nového Mesta kde k nám pribudli manželia Jesenski. Kolónka štyroch áut konečne smerovala k hraniciam s Českom.

Prichádzame do Hulína a parkujeme na námestí odkiaľ je to len pár metrov k Zdeňkovi Podešvovi, k druhej zastávke na našej ceste. Prechádzame chodbičkou a sme na záhrade, kde nás hneď pri dverách upútajú rastlinky *Crassula ausensis* subsp. *titanopsis*. Ďalej v záhrade boli umiestnené štyri

Spoločné foto u Kvasničkových

Cestou míname pár dedín, Uherské Hradište a prichádzame do Strážovic k pánovi Aloisovi Kvasničkovi. Priateľské privítanie pánom Kvasničkom a jeho manželkou a rozbiehame sa do dvoch skleníčkov na prehliadku zbierky. Zbierka bola bez špecializácie. Upúťali krásne kúsky ariocarpusov, lophophor, mammillárii, ale aj orojí, matukán a notocactusov. Pod parapetom sa našlo aj pár sukulentíkov domácej pani, ktoré museli ustúpiť stále sa rozrastajúcej zbierke kaktusov. Spoločné foto a vyrážame ďalej do Hulína na návštevu pánov Zdeňka Podešvu a Vladimíra Hanáka.

pareniská a malý skleníček. Zbierka bola rôznorodá mohli sme v nej vidieť ako sukulenty tak aj množstvo kaktusov. Prevládalo množstvo mammillárii a zo sukulentov zástupcovia čeľade Aizoaceae. Po návšteve zbierky pána Podešvu sme sa pobrali do Kroměříža na obed a ubytovať sa. Keďže k Vladimírovi Hanákovi sme mali ísť až podve -

čer, tak zostal ešte čas na zasýtenie vyhladovaných žalúdkov a prehliadku Kroměřískej kvetnej záhrady.

Okolo piatej vyrážame s Kroměříža späť do Hulína na návštevu tretej zbierky. Parkujeme pred domom Vladimíra Hanáka a zvoníme. Bránku otvára pán Hanák, ktorý akonáhle uvidel tú "haldu" ľudí, čo sa mu chcela nasťahovať do jeho skleníka, predniesol už vyššie spomenutú pamätnú vetu. Vchádzame do dvora, kde sa nachádza veľký "polykarbonátovník". Kaktusy sú pestované formou voľnej výsadby. Obdivujeme nádherné cereusovité, ale aj

množstvo ohromne vytŕnených ferocactusov a samozrejme aj nádherné "svokrine stoličky". Zbierka na naše pomery nevidaná. Po prehliadke zbierky sme sa pobrali do pár metrov vzdialenej

Obrovské Echinocactus grusonii

záhradkárskej oblasti, kde mal pán Hanák, podľa jeho slov, len taký malý množiaci foliovníček, čo nestojí za návštevu. No skromnosť je pekná vlastnosť, ale keď sme uvideli ten „malý“ 20m foliovníček, tak sme mali dosť. V záhradke sa nachádzala aj pekne udržiavaná kaktusová skalka a jeden malý skleník.

Neskutočne vytŕnené rastliny Ferocactus

Pomaly sa zvečeriť a bol čas vrátiť sa späť do Kroměříža na večeru. Po vyčerpávajúcom dni padáme do posteli ako muchy.

V nedeľu sa budíme do upršaného rána. No to bude deň, pomyslim si. Okolo ôsmej opúšťame Kroměříž a vyrážame na Přerovsko. Postupne sa aj počasie umúdrilo, a kde tu vykuklo aj slnko. Prvou nedeľnou zastávkou bola zbierka Jesefa Kralíka v Lipníku nad Bečvou. Privítal nás starší pán a previedol nás svojou zbierkou umiestnenou v skleníku na streche domu. Zbierka tiež bez špecializácie proste z každého rožku trošku. Prezreli sme si veľké cereusovité rastliny, ale aj menšie druhy kaktusov. Jednu časť parapetu zaberalo množstvo semenáčikov a výsevov. Zaujímavosťou, ktorá sa nedala prehliadnúť, bolo gymno navrúbľované na espostoe.

Josef Kralík v rozhovore s predsedom

Ďalšia zastávka mala byť u pána Březíka, ale ten po pánu Kralíkovi odkázal, že nás bohužiaľ nemôže prijať. A čo teraz? Pán Kralík sa ochotne ponúkol, že nám skúsi vybaviť náhradu

za pána Březíka. Jeden telefonát a náhrada bola na svete, pán Šíma v Olomouci. Ale nepredbiehajme udalosti ešte nás čakala návšteva u pána Víteka v Jizernicích.

Prechádzame popod rekonštruujúci sa Jizernický viadukt a prichádzame do Jizernic, kde na začiatku dediny má svoju zbierku Josef Vítek. Zbierka sa nachádza na ploche asi 100m² v dvoch skleníkoch a dvoch pareniskách. Zaujali nás voľne vysadené cereusovité kaktusy v jednom zo skleníkov a pekná zbierka gymnokalýcií. Druhý zo skleníkov bol prevažne sukulentný a zaujímavé riešeny. Mal akoby dve podlažia. Ku kaktusom umiestneným pod sklom sme liezli po rebríkoch.

Pohľad do skleníka s voľnou výsadbou

Po cestách necestách sme prišli do Olomouca k pánovi Šímovi. O jeho zbierke sme nevedeli vôbec nič, ale boli sme milo prekvapení množstvom kaktusov a aj sukulentov, hlavne pachypodií. Azda k najrastlinám tejto zbierky patrila *Mammillaria luethyi*, ktorú väčšina z nás videla ako sa povie "live"

prvý krát. A čert by v tom bol, aby takáto "raritka" neskončila aj v Trnave. Samozrejme, zásluhou koho iného než Ríša. Okrem spomínanej "mamilárky" sa nedala zahanbiť ani kolekcia melocactusov, discocactusov, ariakov a iných zaujímavých rodov. Lákadlom bolo aj množstvo rastlín na predaj, a tak každý odchádzal z tejto zbierky s nejakým tým balíčkom rastliniek.

Skleník u pána Šímu

Discocactusy

Po prehliadke zbierky sme sa pobrali naobedovať do neďalekého motorestu, čo bol azda zlatý klinec výletu. Po veselom obede v motoreste sme zamierili do Pros-

tějova k Dr. Adolfovi Tomandlovi, ktorého nám doporučil a vybavil pán Podešva ešte v sobotu.

Zbierka pána Tomandla je zameraná na sukulenty ale našli sa aj kaktusy. Umiestnená je v podkrovnom skleníčku atypického riešenia, v skleníku na dvore a v dvoch pareniskách. Rastlín bolo neúrekom človek nevedel kam sa má skôr pozrieť. Hawortie, didiery, lithopsy a veľa ďalších zástupcov sukulentov tvorili v podkrovnom skleníčku doslova sukulentný prales. Po výdatných nákupoch sme sa rozlúčili s Tomandlovými a pobrali sa najkratšou cestou domov.

Parapet plný haworthii

Výlet 2001 je už minulosťou, ale spomienky, zážitky a rastlinky, ktoré

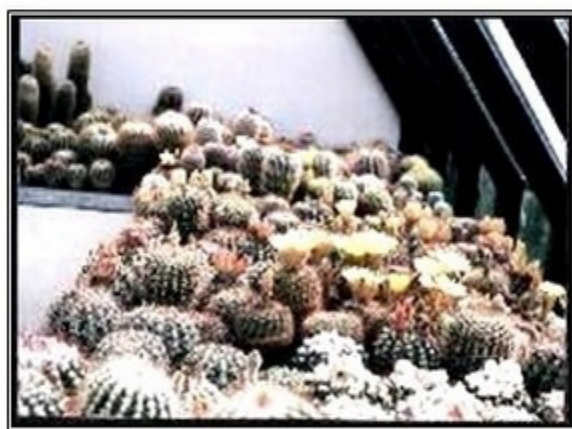
obohatili naše zbierky nám ho budú pripomínať minimálne do toho ďalšieho o rok.

Na záver ešte pár obrázkov z navštívěných zbierok.

Alois Kvasnička (Strážovice)

Kolekcia nádherných ariocarpusov

Pohľad do skleníka s južanmi.

Zdeněk Podešva (Hulín)

Pohľad do jedného s kaktusových parenísk

Parénisko plné litopsov

Dr. Adolf Tomandl (Prostějov)

Pohľad do džungle sukulentov

Josef Kralík (Lipník nad Bečvou)

Gymno navrhované na espostou

Josef Vitek (Jizernice)

Parapet plný kaktusov

Kaktusové parénisko

Predstavujeme naše zbierky

Ing. Róbert Cuninka

Martin Mikuš Trnava

V tichom prostredí jednej z trnavských ulíc sa nachádza skleník priateľa Mikuša. Už pri vstupe do dvora rodinného domu na vás zapôsobí množstvo starostlivo pestovaných a vkusne upravených sukulentov a bonsajov. Skleník s rozmermi 1,8 x 1,8 m bol postavený v roku 2000 a nachádza sa na najsvetlejšom mieste v zadnej časti záhrady. Je vybavený elektrickým vykurovaním, ktoré je regulované termostatom. Vetracie je zabezpečené prirodzeným prúdením vzduchu otvorenými oknami. Rastliny sú zasadené do štvorhranných plastových kvetináčov, ktoré sú najvhodnejšie z hľadiska priestorového využitia skleníka.

Zbierka je zameraná na kaktusy Mexika a USA, ktoré sú reprezentované hlavne zástupcami rodov *Ariocarpus*, *Astrophytum*, *Echinocereus*, *Epithelantha*, *Mammillaria* a *Turbinicarpus*, ale možno tu vidieť aj zástupcov juhoamerickej rodov kaktusov napr. *Gymnocalyx*, *Lobivia*, *Notocactus*, *Parodia* či *Rebutia*. Počet zbierkových rastlín je okolo ??? (ani ma nenapadne ich počítat' je ich dost' - pozn. majiteľa) ku, ktorým však v priebehu niekoľkých rokov začnú pribúdať i dorastajúce semenáčky z vlastných výsevov. V celom skleníku je udržiavaná vzorná čistota.

Vzhľadom na veľkosť skleníka sú vhodné 1-2členné návštevy po predchádzajú

com dohovore s majiteľom. Keďže priestoru je málo a kaktusov veľa, Martin sa čoskoro chystá začať, ako sám povedal, s výstavbou nového „polykarbonátu“ (len parenisko: pozn. majiteľa.) takže máme sa na čo tešiť !??

Záverom by som mu chcel popriať veľa chuti i síl v práci pre klub ako aj množstvo úspechov a radostných chvíľ pri pestovaní našich pichľavých priateľov!

Pohľad na poličku s Mexikom a USA

Turbinicarpus alonsoi

Kresba: Mario Snopka

Stav klubovej knižnice

Richard Maletič

Knihy:

Autor	Titul	Rok vydania	jazyk
A.Urbán	<i>Čarovné trne</i>	1972	slovensky
G.Kaufmann	<i>Kaktusy a iné sukulenty</i>	1979	slovensky
C. Backeberg	<i>Wunderwelt kakteen</i>	1966	nemecky

Časopisy:

Titul	Ročníky / Číslo	Jazyk
Kaktusy	1983,1985,1986,1987,1988,1989,2000,2001	česky
Cactaceae etc.	2000,2001	slovensky
Svet exotických rostlin	2001/č.1, č.2, č.3, č.4	česky

Toto je stav klubovej knižnice k 1.9.2001. Vyššie uvedené tituly si možno zapožičať u Ríša Maletiča. Knižnica sa bude postupne dopĺňať o nové tituly.

Fejtón

Ing. Róbert Cipár

Kaktusárske šťastie

Fenomén, o ktorom sa v odbornej literatúre nepíše a predsa tak výrazne ovplyvňuje výsledky našej záľuby. Každý z nás sa určite pozastavuje nad dokonalým vývinom rastlín v určitých zbierkach. Porovnáva tepelné, svetelné a neviem aké podmienky svojej a cudzej zbierky. V honbe za úspechom neváha meniť kultúru, pestovateľské zariadenia, intenzívne hnojiť, vrúbľovať, zariekať atď. (obyčajne bez zreteľnejšieho výsledku). Zabúda však na jednu významnú skutočnosť, takú známu v bežnom

živote - treba mať šťastie, alebo lepšie povedané v našom prípade šťastnú "zelenú ruku". A tú bohužiaľ nemáme všetci, alebo niektorí ju majú asi väčšiu. Je to na svete tak zariadené, že niekomu sa darí všetko na čo siahne, vyseje, navrúbľuje a niekto si to musí poctivo vydrieť s polovičným úspechom. Ach tá spravodlivosť! Verte, že odpoveď typu "sadím to do bežnej zeme zo záhrady s pieskom a celú vegetáciu to stojí vo vode" vie priemerného kaktusára odchovaného na literatúre plnej zásad

dohnať k šialenstvu. Zvlášť, keď príslušná zbierka prekvitá pred očami a okolo vlastnej chodíte po špičkách bez príslušného efektu. Skúste však prejsť na uvedený bezstarostný model a Vaši zverenci sa poberú do večných lovíšť. Hovorte si čo chcete, príčina je jedna – nemali ste šťastie. Môže vás utešovať len

jedno. Možno ste nemali šťastie len doteraz, možno jedného dňa príde, potichučky vkĺzne medzi kvetináče a Vy budete zrazu vedieť ako na to. Zatiaľ Vám nezostáva nič iné len hľadať a čakať. Veď to poznáte: “ Keď je šťastie unavené, !! “. K tomu Vám želim veľa **ŠŤASTIA**.

Z kaktusárskej praxe

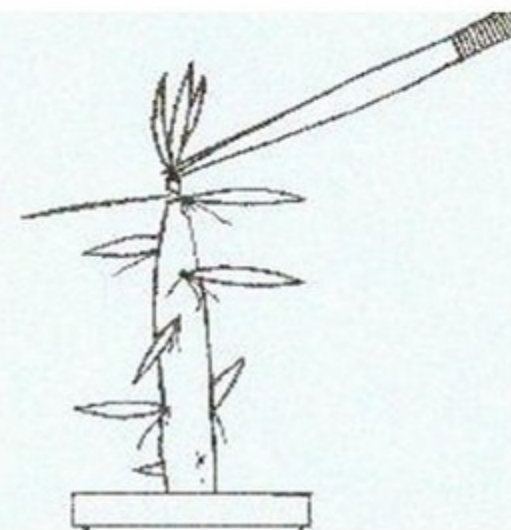
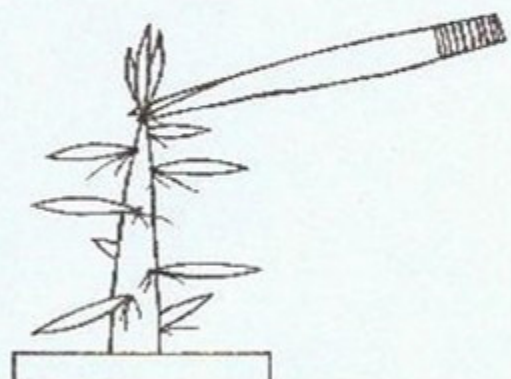
Mário Snopka

Vrúbľovanie na pereskiopsis

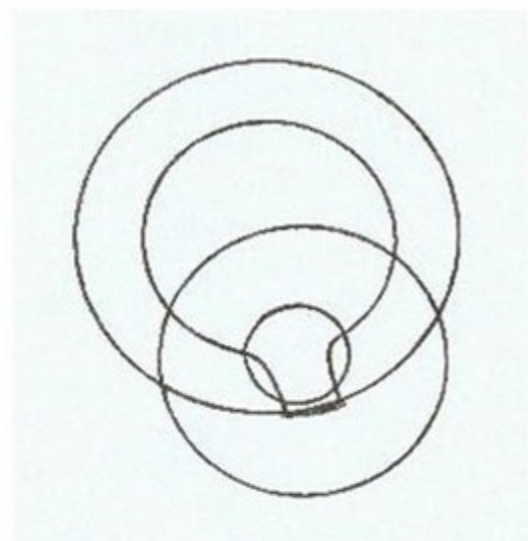
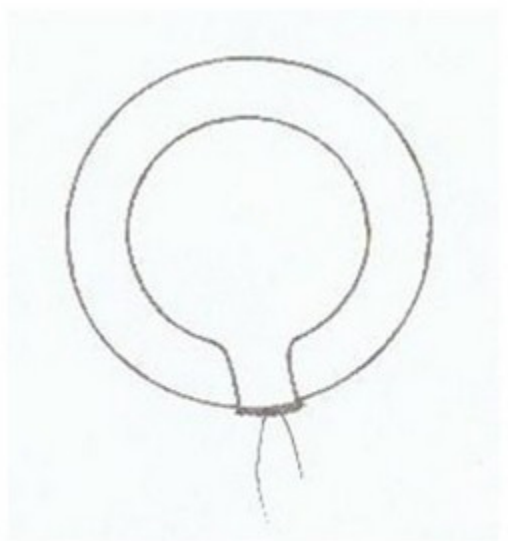
V nasledujúcich riadkoch by som Vám chcel predstaviť jednu metódu vrúbľovania, ktorú ma naučil pán Miroslav Knesl z Važán nad Litavou pri mojej nedávnej návšteve uňho.

Podnož (Pereskiopsis) musí byť v dobrej kondícii a asi deň pred samotným vrúbľovaním by sa mal výdatne zaliať. Pripravíme si žiletku, ktorú riadne dezinfikujeme a pinzetu. Ako prvé odrežeme vrchol pereskiopsisu nad posledným listom pod vrcholom (tesne nad listom aby list zatiaľ ostal). Odrežeme ten listok čo nám ostal pod rezom. Keď sa pozrieme na reznú plochu, všimneme si, že cievne zväzky nevytvárajú obvyklý kruh, ale sú pretiahnuté smerom k listu. Práve do týchto miest kde sa preťahujú cievne zväzky k listu priložíme vrúbeľ (semenáčik) tak aby stred pretínal tie pretiahnuté cievne zväzky pereskiopsisu. Semenáčik nie je potreba zaťažovať či inak fixovať k podnoži. Za pár dní pri by sme mali začať pozorovať rast semenáčika.

95% úspešnosť ujatých semenáčikov.

Touto metódou dosahuje pán Knesl

Mammillaria luethyi